

► 18 Octubre, 2015

D'ARA I D'AQUÍ MARIA PALAU

25
CULTURA
18.10.2015

Del carrer a l'estudi

Gerard Fernández Rico (Barcelona, 1977) és un artista bregat al carrer. Els seus orígens creatius estan vinculats al grafit, fins que fa una dècada va decidir obrir nova etapa fent obra d'estudi. No va ser una ruptura dràstica amb el seu passat, sinó "una evolució", en diu ell. Va deixar de sortir al carrer per fer entrar el carrer a l'estudi. No va renyir amb la radicalitat però sí que va optar per tractar-la amb un romanent de serenor i harmonia.

Fernández Rico és un artista en construcció. Entén el seu treball com un procés en el qual cada obra que crea conté els neguits i les pistes d'un futur projecte. No hi ha res acabat, perquè res

plenament suggestives que despertin el desig de veure unes imatges que es resisteixen a ser descobertes. Els enigmes que custodien pertanyen a l'àmbit secret del món interior de l'artista.

Selecció d'aquest material líquid que se solidifica per reacció química -tant serveix per fabricar el terra d'un pàrquing com una taula de surf- el va deixar satisfet a mitges. El decebia que, un cop manipulats, el seu caràcter de material industrial quedés del tot camuflat. I va decidir canviar de xip: va optar per treballar amb materials de la mateixa família, els polímers, i mostrar-los en la seva forma original. Mantes tèrmiques, xarxes de protecció visual, cintes adhe-

és definitiu. Sempre hi ha un graó més per pujar en l'escala de l'experimentació. El risc no l'espanta. L'estimula pensar que encara pot donar molt més de si. Com un hort amb productes en diverses fases de creixement: així cal llegir la seva proposta artística.

En el seu camí es va creuar un dia amb la galerista Carme Espinet, la primera que li va fer confiança i va defensar-lo en una exposició. D'això ja fa deu anys, un període prou complet perquè ara l'Espai Volart de la Fundació Vila Casas, sempre tan atenta a aquells artistes de mitja carrera que ignoren la gran majoria d'institucions artístiques, li posi una lupa a sobre.

La mostra arrenca amb els seus primers intents per evocar l'imaginari del carrer en uns quadres elaborats amb resina d'epoxi que fantasiegen amb uns paisatges introspectius. Són unes obres

sives, material de rebuig i enderroc... van començar a desfilar pel seu univers creatiu, posant en relleu les seves energies.

L'ideari artístic de Fernández Rico es troba ara en aquesta cruïlla. Funciona com a obra d'estudi, però ja li reclama sortir a fora i intervenir en l'espai exterior. Com en els vells temps, torna a necessitar agafar la bossa i l'espriai per deixar missatges en el paisatge. Ara, però, amb la complicitat d'aquest exèrcit de materials industrials. L'Espai Volart presenta alguns testimonis fotogràfics d'aquestes accions efímeres en espais marginals o abandonats. Són un manifest del que l'artista té ganes d'emprendre: estendre la seva proposta en formats híbrids que poden abraçar també el vídeo o l'escultura. Tot just comença.

De moment, assaborim els primers raigs d'aquest talent en construcció. *

Fernández Rico, a l'Espai Volart. L'exposició '(CH₂-CH₂)ⁿ' -la fórmula del polietilè- es pot visitar fins al 13 de desembre.

ANDREU PUIG

Art